

Разни.

Чудниятъ художникъ. Човѣкъ е чудно сѫщество. Стига да има у него воля, той ще развие както и да бѫде своите дарби. Много хора иматъ подадине за нѣщо, ала поради мързелъ, по липса на силна воля или поради нѣкои пороци (пиянство, пущене тютюнъ, скитане по улиците, уличане въ картоигране и т. н.), не могатъ да развиятъ своята хубава дарба и тѣй си загивватъ безъ да принесатъ нѣкаква полза на себе си. Има обаче момци, които иматъ дарби, но ги постигатъ нѣкакви злополуки, та не могатъ да разработятъ своите голѣми способности. Нѣкога умниятъ и силноволи-
ятъ младежъ надвиша надъ всички мѫчнотии. И тогава неговата побѣда е велика.

Ето тукъ имаме прѣдъ себе си единъ английски младежъ, на име Бертранъ Хайлсъ. Умното и хубаво момче за жалостъ нѣма рѣцъ. Изгубило ги то по една непрѣдпазливостъ. Когато Бертранъ билъ на осемъ години, живѣлъ въ английския градъ Бристоль. Веднажъ той поискалъ безгрижно да прѣмине прѣдъ електрическия трамвай, но вагонетката го настигнала, повалила го и му смазала рѣчичките. Слѣдъ дѣлги мѣки, за да спасягъ дѣтето, доктори-
тъ рѣшили да отдрѣжатъ смазаните рѣцъ на злощастното дѣте. Така Бертранъ останалъ безъ рѣцъ и това нѣщо развалило всичките му дѣтски надежди и желания.

Злочестината на Бертрана състояла въ това, че той още отъ малъкъ обичалъ да рисува и очудвалъ всички съ рисунките си. Той си мечталъ да стане художникъ. Ала ето че трамвайната кола му